

Pe cine cauți? (2)

Ioan 20.11-18

Botschafter

© SoundWords, Online începând de la: 14.09.2018, Actualizat: 14.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Ioan 20.11-18

Ioan 20,11-18: Dar Maria stătea afară lângă mormânt și plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite în mormânt. Și a văzut doi îngeri în alb, stând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus: unul la cap și altul la picioare. „Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus.” Zicând aceasta, ea s-a întors și a văzut pe Isus stând acolo în picioare, dar nu știa că este Isus. „Femeie”, i-a zis Isus, „de ce plângi? Pe cine cauți?” Gândind că este grădinarul, ea l-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau.” Isus i-a zis: „Maria!” Ea s-a întors și l-a zis în evreiește: „Rabuni!” adică: „Învățătorule!” „Nu Mă atinge”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.” Maria Magdalena a venit și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus aceste lucruri.

„Pe cine cauți tu?” O astfel de întrebare ar putea să-ți pară ciudată, după ce L-ai găsit pe Hristos ca izvor al tuturor binecuvântărilor. Dar fi puțin atent. Conform cu mărturisirea ta, Domnul este totul pentru tine. Te lauzi că posezi în El toată plinătatea și ai găsit în El liniștea conștiinței tale, bucurie pentru inimă și mângâiere și ajutor în fiecare zi; și totuși ai început probabil să cauți ceva în afara Lui. Căci de unde vine atunci uscăciunea și răceala inimii tale, de unde vin unele probleme, în care te-ai încurcat? Nu sunt aceste apariții triste anumite semne că te-ai îndepărtat mai mult sau mai puțin de adevăratul izvor și ai căutat satisfacerea ta în lucrurile vizibile, pământești? Dar cum ar putea un om ceresc să găsească în unele lucruri ale lumii acesteia hrană și băutură pentru sufletul său și putere și capacitate pentru o umblare demnă? Aceste lucruri dau naștere tot mai mult numai la suferință și slăbiciune, insensibilizare a simțului spiritual și ne încălcesc tot mai de nedesfăcut în capcanele căilor proprii. În loc să umple inima cu pace și bucurie, cu laudă și mulțumire, dau naștere la neliniște, nesiguranță, nemulțumire, griji și lipsă de curaj. Cât de necesar este de aceea într-o astfel de stare să stai liniștit și în prezența lui Dumnezeu să pui sufletului tău întrebarea: „Pe cine cauți tu?” Atâta timp cât numai Isus a fost subiectul căutărilor tale, în inima ta era fericire și pace și drumul tău era simplu; trăiai pentru El și te bucurai în El. Dar de îndată ce sentimentul afecțiunii tale pentru El s-a răcit și ca urmare umblarea ta cu El a slăbit, atunci ai căutat înlocuitor în lucrurile vizibile și, în loc să te bucuri de venirea în curând a Domnului, ai năzuit după un loc în lumea aceasta și după o pace pământească pentru zilele care vor veni. Dar ce urmări triste se leagă de o astfel de stare! Nu înainta mai departe în această atitudine! Căci este Domnul credincios și preaiubit, care și astăzi Se ostenește să câștige iarăși pentru Sine inima ta și s-o înveselească prin prezența Sa.

„Dar”, vei spune tu probabil, „eu recunosc necredințioșia mea și știu că eu însumi mi-am pregătit tot felul de greutăți; dar cum să decurgă acum lucrurile altfel? Zilnic inima mea este apăsată de grijile neliniștitoare; fac zilnic eforturi să găsesc mijloace și căi să ies din împrejurările pe care singur le-am creat, dar totul este în zadar.” – Desigur, sunt mulți care fac ca și tine; ei s-au aruncat fără Dumnezeu în situațiile cele mai grele și acum doresc fără Dumnezeu să iese din ele. Ei deplâng zilnic greutățile lor, dar ei nu deplâng necredințioșia lor față de Domnul, ca fiind cauza greutăților lor. Se poate aștepta un astfel de gândire la harul Domnului? Desigur, nu. De aceea îndreaptă-te cu toată inima spre El, mărturisește-I

necredințioșii tăi, nereseriozitatea ta, caracterul tău lumesc și curând vei găsi că El este plin de har și îndurare. Pune înaintea Lui toată situația ta, cu toate că El o știe, și bazează-te pe deplin pe călăuzirea Lui și vei afla că brațul Lui nu s-a scurtat și dragostea Lui nu a scăzut. Ce nebunie este să nu-ți cauți refugiul în toate imediat la Izvorul viu! Îți lipsește ție și alor tăi hrana și îmbrăcămintea, atunci mergi la El și fi sigur că El Își va deschide din belșug mâna Sa blândă și aducătoare de binecuvântare. El Însuși ne îndeamnă să ne apropiem permanent de El, spunând: »Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie, înainte să-l cereți.« - Ești încercat de boli și alte suferințe, atunci adresează-te lui Isus, care cunoaște suferințele acestui pământ, și vei afla cât de mult simte El cu tine și cât de mult poate să te mângâie și să te ajute la timpul potrivit. Nimeni nu are compasiune cu necazurile tale așa cum are Isus; nimeni nu ia parte cu tine în timpul de lipsuri, nimeni nu simte cu tine în zilele de suferințe și durere, așa ca El. Inima Lui era profund mișcată de mulțimea flămândă, care Îl înconjura, și nimeni nu a trebuit să plece flămând. Nu a vărsat El lacrimi împreună cu cei care plângeau la mormântul lui Lazăr? Și acum să se fi schimbat inima Lui plină de dragoste? Nu, dragostea Lui nu se poate schimba; și chiar dacă astăzi un nor Îl ascunde de ochii noștri, totuși noi nu suntem ascunși față de El, cu toate încercările noastre. De aceea du-te la El cu toate problemele tale, cu rugăciune și implorare și mulțumire, și atunci drumul tău va fi simplu și binecuvântat.

În final doresc să întreb pe cititorul credincios cu privire la o altă chestiune: „Pe cine cauți tu?” Când vi împreună cu alți credincioși la Masa Domnului sau la rugăciune sau la studiul Cuvântului, este atunci Isus singurul subiect care umple inima ta, sau tu vii numai din obligație sau din obișnuință sau pentru liniștirea conștiinței tale? Ești tu prezent având o inimă plină cu mulțumire, ca să-l aduci laudă și adorare, Aceluia care Și-a dat viața pentru tine și Și-a vărsat sângele pentru tine? Sau gândurile tale sunt împrăștiate și îndreptate spre lucrurile zilnice? Vii tu, ca să-L întâmpini pe El și să auzi glasul Aceluia care te prețuiește așa de mult, sau cauți darul deosebit al unui slujitor oarecare al Domnului? Aceste întrebări sunt destul de importante, ca să te gândești la ele cu toată sinceritatea înaintea Domnului. Dacă tu cauți pe Isus în mijlocul acelora care sunt adunați în Numele Său, atunci niciodată nu vei veni în zadar și El nu te va lăsa să pleci binecuvântat de acolo. Dar dacă cauți altceva decât pe El, atunci deseori te vei simți înșelat și sufletul tău va deveni arid și va obosi. Dar dacă Îl cauți cu adevărat pe Isus, atunci vei dori și glorificarea Lui și vei fi plin de râvnă pentru onorarea numelui Său; altfel te vei gândi numai la tine însuși.

Domnul să ne deschidă tuturor ochii în această chestiune așa de importantă, ca să descoperim căutarea falsă, prin care noi suntem jefuiți așa de des de binecuvântarea adevărată; El să lumineze inimile noastre, pentru ca noi să onorăm și să savurăm dragostea Lui inegalabilă!

Tradus de la: [Wen suchst du? \(2\)](#)

Din articolul „Wen suchst du?”
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1868, pag. 44-46

Traducere: Ion Simionescu